Nr. 39. w Poniedziałek

dnia 15. Lutego 1858.

GAZETA W. XIĘSTWA POZNAŃSKIEGO.

PRZEDPŁATA:
ćwierćrocznie dla miasta Poznania 1 tal. 20 sgr.
na całe Prusy 2 tal.

INSERATY:
1 sgr. 3 fen. od wiersza na ½ szerokości
przyjmują się tylko w expedycyi.

Drukiem i nakładem Drukarni Nadwornéj W. Deckera i Spółki w Poznaniu. — Redaktor odpowiedzialny: N. Kamieński w Poznaniu.

Telegraficzne wiadomości.

Frankfurt nad Menem, 13. Lutego. — Dzisiejszy Frankf. Journal donosi w urzędowym artykule, że bundestag na wniosek Hanoweru teraz nieprzystanie. Pytania względem utworzenia komisyi exekucyjnéj, tudzież wyznaczenia czasu Danii wzięto pod roztrząsanie.

Londyn, 12. Lutego. — W izbie niższéj oświadczył podsekretarz stanu spraw wewnętrznych lord Grey, że rząd francuzki niewskazał żadnego wychodźcę, któremuby miano sprawę wytoczyć. Lord Palmerston wniósł o zniesienie kompanii wschodnioindyjskiéj, i chce, aby ją odpowiedzialny minister zastąpił, któremuby przydano 8 doświadczonych i znających osobiście Indye radzców. Ostatni mają mieć prawo protestacyi w obec ministra, ale żadnego veto. Mają mianować z ministrem oficerów, gdy dla cywilnych urzędników konkursowe egzamina mają być zatrzymane. Rozprawy nad tym wnioskiem odłoczono.

Według urzędowéj depeszy nadeszłéj z Indyi, pobił jenerał sir Collin Campbell powstańców z Futtyghur i zdobył warownią Futtyghur. Pułkownik Seaton pobił powstańców z Putiasu i Mynpuru. Jenerał Outram odparł napaść na swój obóz w Alumbagh. Powstańcy z Goruckpuru ponieśli także klęskę i Myhere zajęli Anglicy.

Paryż, 13. Lutego. — Dzisiejszy Monitor zamieszcza artykuł, który ostatnie rozporządzenia rządowe objaśnia. Już dawno przed zamachem postanowiono chwycić się środków bezpieczeństwa przeciw agitatorom rewolucyjnym, którzy należeli do kategoryi z lat 1848, 1849 i 1851 i jako ajenci tajnych towarzystw potępieni byli i utrzymywali ludność w stanie niespokojności. Rząd nie mógł mniéj zaprojektować, jak znaną propozycyą do ubezpieczenia publicznego porządku, która będzie zastósowana z energią, ale w granicach umiarkowania. Zamianowanie jenerała Espinassa ministrem spraw wewnętrznych nie sprowadzi zmiany w polityce cesarza. Zaprojektowane środki, których znaczenie przesadzano, były konieczne, ale też wystarczają. Rząd niezaproponuje innych.

Pan Persigny stanął w podróży swéj do Paryża w Calais.

Paryż, 14. Lutego. — Dzisiejszy Monitor zamieszcza dekreta mianujące marszałków do pięć wielkich komend; Magnan dowodzić będzie w Paryżu, Canrobert w Nancy, Bosquet w Toulouse, Castellane w Lionie, Baraguay d'Hilliers w Tours.

W przyszły czwartek będą się toczyć rozprawy w ciele prawodawczem nad prawami represywnemi. Zaproponowano w sprawozdaniu o ich trwanie na lat 7.

Triest, 12. Lutego. — Na wielkie zmiany zanosi się w Egipcie. Wicekról postanowił utworzyć ministerstwo spraw zagranicznych, jak za Mehemeda Alego. Na tę posadę zamianował Cherifa baszę i wydał rozporządzenie, aby mu przydaną została rada europejska do pomocy.

— Z Hercegowiny donoszą, że Selim basza z batalionem strzelców i 200 baszibozukami wszedł do Trebini, a Jaja basza z 2 batalionami piechoty, kilku armatami i 1800 wojska nieregularnego do Gatsko. Wkrótce potem obsadzili Turcy Bugojeselą i niższą Zubcę bez walki. Czarnogórcy, którzy przybyli na ten teatr wojenny obsadzili już dawniéj okręgi Banjani, Grahowę, Dracenicę i górną Zubcę w Hercegowinie. Dnia 11. przyszło do bitwy pod Zubcą. Rajasowie i Czarnogóry, których z początku znaglili Turcy do cofania się, pobili w dalszym ciągu bitwy Turków, a jak mówią ich wojsko nieregularne i wyparli je na dolinę, gdzie działa i kawalerya wstrzymały ściągających. Tureccy strzelcy z Trebini pospieszali na plac boju.

Berlin, 14. Lutego. — Najj. Pan raczył nadać naczelnemu prezesowi prowincyi saskiéj Witzlebenowi w Magdeburgu gwiazdę do orderu orła czerwonego drugiéj klasy z dębowém liściem.

Charlottenburg, 13. Lutego. — Najj. Pan udał się wczoraj przed południem pieszo przez Lützow wzdłuż nowego kanału aż do zoologicznego ogrodu i ztamtąd do Bellevue; tam przybyła też o godz. 12½ Najj. królowa i wyjechali następnie Najj. Państwo do Berlina, gdzie zatrzymali się na czas krótki przed Betanią. Po południu przyjmował Najj. Pan rzeczywistego tajn. radzcę Humboldta i jenerał adjutanta, jenerała piechoty Lindheima.

Berlin, 13. Lutego. — Deputacye tak obywatelskie, jakoteż cywilne i wojskowe wciąż składają powinszowania księstwu pruskiemu, jakoteż dostojnym młodożeńcom. W d. 11. b. m. przyjmował książe pruski deputacyą z prowincyi poznańskiéj, a wieczorem była na zgromadzeniu w pałacu księcia. Deputacya miała zaszczyt być przyjmowaną wszędzie z wielką serdecznością. Książe Fryderyk Wilhelm przyrzekł wkrótce odwiedzić Poznań, a książe pruski oświadczył, że z przyjemnością sobie przypomina piękne przyjęcie w Poznaniu w r. 1855. Naczelny burmistrz Poznania pan Naumann wyjechał w d. 12. b. m. do Poznania.

— Rząd angielski ogłosił w angielskim i niemieckim języku układ ślubny zawarty na d. 18. Grudnia r. z. Między postanowieniami znajduje się także wykaz apanażu który księciu Fryderykowi Wilhelmowi Najj. Pan przeznaczył i wynosi 92,000 tal. i procenta od 40,000 funt. szt., które otrzymała królewna Wiktoria. Kapitał 40,000 fszt. odbierze komisarz Najj. króla pruskiego i będzie zapisany aż do dalszego na rzecz księcia. Po śmierci rodziców ma być ten kapitał rozdzielony pomiędzy ich dzieci za dojściem do pełnoletności lub wejściem w węzły małżeńskie. Jeżeli książe umrze bezdzietnie, natenczas kapitał wraca do wdowy. Na przypadek zaś śmierci królewnéj Wiktoryi, pobierać będzie książe procent dożywotnie. Kapitał ma być użyty wedle ostatniéj woli umierających. Oprócz tego pobierać będzie królewna rocznie z Anglii 8000 f. szt., a na przypadek śmierci księcia zapewnia Najj. król pruski apanaż osobny wdowi (30—40,000 tal.), który ustanie, skoroby królewna miała wejść w nowe stosunki małżeńskie.

— Najświeższe wiadomości. Lord Palmerston wniósł jak wiadomo o poprawę praw angielskich pod względem morderstw układanych w Anglii przeciw monarchom. W usprawiedliwieniu wniosku bardzo zręcznie sobie postąpił, bo chodziło naprzód o ukojenie obrażonych uczuć angielskich adresami wojskowych francuskich, które Monitor pozamieszczał, a powtóre o doprowadzenie do skutku wniosku. Bil wniesiony przez lorda Palmerstona mieć będzie praktyczne następstwa, ponieważ Anglikom nakazuje ostrożność w podejmowaniu się robót około śmiertelnéj broni i pocisków, jeżeli nie chcą być uwikłani w wspólnictwo zbrodni, za którąby ich mogło spotkać więzienie lub deportacya.

Z oświadczeń lorda Palmerstona pokazuje się dostatecznie, jakie zachodziły korespondencye dyplomatyczne między rządami francuskim i angielskim i że rząd francuski nawet się tłumaczył z powodu rycerskich adresów wojska twierdząc, że wina za umieszczenie tych adresów na tego spada, kto je dawał do zamieszczenia w Monitorze. Cesarz atoli nad tem ubolewa, jak p. Persigny poseł francuski oświadczył lordowi Palmerstonowi.

Z Paryża nic nowego, tylko okólnik jenerała Espinasse czyni wrażenie i mówią że lepiéj byłoby gdyby ostrze pałasza z pod Dobruczy nie zostało zamienione na pióro.

— Nie mała praca czeka konferencye w sprawie Księstw Naddunajskich, ponieważ jak piszą z Bukarestu jeszcze niemasz jedności pod względem uchwały w téj sprawie.

— Hiszpański senat zajmuje się sprawą meksykańską i gdy jenerał Lara gani przyjęcie pośrednictwa angielsko francuskiego, pochwalają je marszałek Narvaez i teraźniejszy prezes ministerstwa. Rozprawy te o tyle są ważne w obecnéj chwili, iż nadeszla wiadomość o zbombardowaniu przez eskadrę hiszpańską Vera Cruzu. Wiadomość ta atoli pokaże się zapewne płonną.

Natomiast telegraf podaje wiadomość, że Meksyk znajduje się znów w stanie rewolucyjnym i Santa Anna powtórnie jest powołany na wybawiciela kraju. Długoć to niepotrwa, ale wydziwić się niemożna, jak te rzeczypospolite amerykańskie wciąż się burzą. Sądzą przeto że brat Jonathan zlituje się nakoniec i zaprowadzi tam porządek i spokój, a może nawet kupi Meksyk od Meksyku.

Francya.

Paryż, 9. Lutego. — Nowo obrany minister spraw wewnętrznych jen. Espinasse wydał do prefektów okólnik następującéj osnowy:

Panie Prefekcie!

Zaufanie cesarza powołuje mnie do ministerstwa spraw wewnętrznych. Zaufanie to uwolnia mnie zarazem od dalszych wyłuszczeń w obec panów. Powszechność atoli zajmuje wstąpienie wojskowego w czynności, które są czysto natury cywilnéj. Niech nam przeto wolno będzie wyłożyć prawdziwe znaczenie czynu, którego charakteru nie należy ani przekręcać ani zmieniać. Pod rządem, działającym jako wskrzesiciel, Francya, spokojna, wzrastająca i okryta sławą od lat 6, oddała się możebyt przesadzonéj ufności w poskromnieniu namiętności anarchicznych, które przez energią wojska, jako i przez wolę uroczystą kraju zdawały się być wtrącone w nicość swoję. Wspaniałomyślność cesarza przez wieloliczne amnestye i ułaskawienia dawała zakład tego istotnego, acz nie całkowitego powrotu do zgody i jednomyślności. Złowrogi zamach morderczy zdarł z wszystkich oczu zasłonę i odkrył nam dziką chuć zemsty i zbrodnicze nadzieje, ki-

piące ciągle w sercach partyi rewolucyjnéj. Nie należy nam, Panie prefekcie, ani przeceniać ani lekceważyć sił téj partyi. Szkaradny zamach obudził na nowo obawę kraju; winniśmy mu rękojmię bezpieczeństwa, jakiéj żąda; nie idzie tu wcale ani o dowolne środki ani o zbytnią surowość; trzeba nam być w uważnéj i nieustającéj przezorności, która pilna w zapobieganiu rączo i stanowczo występuje, i zawsze spokojna, jak przystoi sile i prawu; ludności nasze, nie bez przyczyny niepokojone, winne nareszcie wiedzieć, że i dziś dobrzy spokojnéj być mogą myśli i że źli sami drzeć mają. To jest najważniejszą częścią zadania mego, Panie prefekcie, i wyjaśnia zarazem powód, dla którego wybór cesarza na mnie padł. Francya domaga się zachowania porządku i szacunku dla urządzeń państwa, potwierdzonych przez głosowanie, energicznego przytłumienia spisku, wymierzonego na władzcę, którego sobie obrała; będzie miała czego chce. Po osiągnieniu tego wysokiego celu, liczę na silne i ciągłe spółdziałanie panów, jak równie na moje wsparcie liczyć panowie możecie. Jako wspólną w tem rękojmię mamy moję i Pana uległość dla cesarza.

— Jenerał Espinasse pozostaje i nadal adjutantem cesarza. Okólnik jenerała Espinasse wzniecił większą, niż się spodziewano, sensacyą. Otwartość, z jaką minister występuje, za główną część swéj misyi uważając utrzymanie porządku i spokojności, w ogóle uderzyła. Lubo dotąd niewiadomo o dalszéj organizacyi ministerstwa spraw wewnętrznych, mówią wszakże o całkowitéj reformie policyi. Pan Pietri ma jeszcze pozostać tymczasowo prefektem policyi, aż do całkowitego urządzenia urzędu publicznego bezpiecznego. Constitucyonel sam poświęca kilka uwag jenerałowi Espinasse, twierdząc, iż Francya z ufnością przyjmie wybór cesarza, który jednego z najuleglejszych i najoświeceńszych jenerałów naszéj armii walecznéj postawił na czele administracyi, którą przez dymisyą pana Billault wśród szczególnie delikatnych okoliczności opróżniono.

— Giełda, która zdawała się nabierać zaufania do działań finansowych, przestraszyła się niemało wyborem jenerała Espinassa i jego odezwą do prefektów widząc się na progu niepewnéj przyszłości, boi się ona równie nieporozumień z Anglią; ztąd to nowe wahanie się, nowa niepewność kapitalistów i akcyonaryuszów, a ztąd naturalnem następstwem nowe opadanie kursów.

— Mówią, że jenerałowi Espinasse cesarz ministerstwo spraw wewnętrznych powierzył dla tego, że on najlepiéj zna kraj i partye, które się w nim podniosły w roku 1851 i 1852.

(Kor. Cz.) Belgia zrobiła wszystko, czego chciał cesarz w sprawie emigrantów. Szwajcarya wdzięczna za Newschatel, zrobi zapewnie wiele, chociaż pozory nie są jak dotąd za tem. Piemont jest, można powiedzieć, w ręku cesarstwa, grożą mu też same niebezpieczeństwa, i uniewinnienie dziennika Ragione, nie może być brane za nic ważnego. Anglia zrobi co będzie mogła. Lord Palmerston usprawiedliwił niemal w parlamencie podwód adresów armii francuskiéj, nieprzychylnych Anglii. To wszystko jest oznaką stanowiska sui generis Francyi na zewnątrz, a zarazem interssu, jaki ma cała Europa, aby Paryż pozostał spokojnym. Wczorajszy Constitutionnnel wysłużył według Macalaya, jakich środków drakoňw drakońskich użył Wilhelm III, aby ufundować swą dynastyę. Autor artykułu musiał wiele rzeczy wyrzucić, acy cztelników nie przestraszyć i nie sprowadzić ich do wieku XVII. Cesarz m... być smutnym. Środki jakich używa, mają go wiele kosztować. Komendy marszałkowskie i regencya, wymagają przewidzenia wszystkiego, wczystkich możebnych komplikacyi, wszystkich niebezpieczeństw. Cesarz zwołał parę razy radę prywatną czyli regencyjną. Wypada ją wtajemniczyć w sekreta i przygotować tak rngencyą jak regentkę do trudnego zawodu. W radzie regencyi nie wszystkie osoby są na seryo. Można w niéj policzyć tylko panów Foulda, Mornego i Persiniego. Po za radą wiele znaczą hr. Walewski i marszałek Magnan. W razie przyjścia do regencyi, cesarzowa była za pokojem, za przymierzem z Anglią i radziłaby się więcéj panów Foulda i Persiniego niż innych. Na regencyi zyskałaby najwięcéj Anglia.

Nazwa prokonsulatów zastósowa do komend marszałkowskich, zdaje mi się przesadzoną. Prokonsulowie dowodzili i administrowali, marszałkowie zaś będą tylko dowodzić i dowództwo ich będzie bardzo ograniczone. Prawo represyjne nie razi opinii konserwatorskiej, bo jest obrócone głównie przeciw czerwonym. Są ludzie, którzy uważają rzeczone prawo za zbyt łagodne. Ta sama jednak opinia konserwatorska w nie, nawet w prawo represyjne nie ufa, i wszystko przypuszcza, nawet dezorganizacyę armii. Legitymiści, orleaniści i republikanie śledzą, że tak powiem oczami i czekają. Doczekają się jak zostanie uchwalone prawo represyjne, internacyi, transortacyi i wygnań. Rząd może zrobić dość liczną razyą, aby dać naukę, naukę drugą. Cesarstwo nie stanie się narzędziem legitymistów.

Komisya wyznaczona do rozpatrzenia prawa represyjnego, mianowała prezesem i raportem hr. Morny, a sekretarzem hr. Clary.

Izba uchwalı ogromną większością prawo represyjne, uważając je jako tymczasowe, i będąc pewną, że rząd go nie nadużyje. Rzą nie mysli nic zrobić przeciw akademikom. Nie myśli także kasować dzienników wieczornych.

Cesarz poluje z różnymi posłami dworów w Marly, St. Germain i Rambouillot. Jeździ koleją żelazną jak prywatny, ale z większemi ostrożnościami niż dawniéj. Onegdaj przywołał p. Carlier. Wnoszą z tego, że myśli go zrobić prefektem policyi. Nie sądzę, aby to uczynił. Cesarz ma trzymać do chrztu z cesarzową córkę hr. Morny. Hr. Walewski dał onegdaj dla posłów dworów wielki obiad i wieczór. Książe Krystyan duński przybył wczoraj. Czekały na niego w dworcu kolei żelaznéj karety cesarskie.

Debaty i Siecle piszą o wszystkiem, wyjąwszy o Francyi. Zmartwychwstała Presse, przebąknęła w pierwszym numerze oıwolności z cesarstwem, ale dała temn pokój. Nowy naczelny redaktor Pressy wychodzi z dziennika, bo spadła na niego niespodziana sukcesya 50,000 fr. przychodu. Gazette de France i Union najmniéj cierpią i najwięcéj okazują dobrego humoru. Dawniéj wierzono w maksymę: »matum consilium, consultatori pessimum«; dziś i ta maksyma omyla. Rezurekcya Pressy obudziła wielką ciekawość, wyrywają ją sobie z rąk, ale znaleziono, że nic nie zawiera. Pressa sprzedaje się tylko po sklepach; kiedy la Patrie i le Pays tronują w budkach bulewarowych. Reveil zgnębił Figara drogą wzgardy. Figaro wywijał się dowcipem i żartami, Reveil nic nie odpowiadał i Figaro musiał zawiadomić, że wojna przestaje. Reveil policzył Figara do rzędu »crocheleurs litteraires.«

Proces autorów zamachu wytoczy się trochę późniéj niż sądzono. Wymaga tego przywiezienie z Anglii korespondencyi spiskowych.

Bankier Odier, teść Cavaignaka, nie powiesił się jak doniosiono, ale zbankrutował. Po panu Prost jest to drugie dość znaczne bankructwo. Francya zaczyna bankructwa kiedy inni je skończyli. Sytuacya giełdy nie jest jednak zła i mimo niespokojności umysłów, spodziewają się podwyżki papierów. Bank zniżył eskomptę o pół od sta.

Anglia.

(Kor. Cz.) Londyn, 1. Lutego. — Wiadomo, że hr. Morny, po ostatnim zamachu na życie cesarstwa przez spiskowych Włochów ostro zaatakował był Anglię, z powodu że daje u siebie schronienie wychodźcom politycznym. Sprawa ta nie jest nową, poruszały ją już inne państwa, lecz nigdy w tak drażliwy sposób jak w obecnéj chwili Francya. Dzienniki wszechstronnie rozbierają ją, uwaga całéj publiczności i samego rządu mocno nią jest zajęta. A że pewnie chodzi wam o to, aby wiedzieć z jakiego punktu tu się na nią i na żądanie Francyi zapatrują, posyłam wam w przekładzie artykuł z tygodnika Economist. Pisma tego wydawcą jest sekretarz skarbu, a przeto artykuł pod taką powagą ogłoszony, może być uważany jako półurzędowy, a co więcéj, że zgodny jest zupełnie z opinią powszechną. Piszący wstępując w obronie praw kraju swego, na zarzuty czynione przez hr. Morny, tak odpowiada:

»W Anglii jesteśmy serdecznie z tego radzi, że się ów ohydny zamach na życie cesarza nieudał. Niema w téj chwili osoby którejby życie było potrzebniejsze równie dla Francyi jak dla Europy aniżeli życie cesarza Napoleona. Nie przeto wszelako, żebyśmy się zgagzali na systemat albo podziwiali jego rządy (regime), lecz dla tego, że przynajmniéj rząd teraźniejszy we Francyi ma pewną zaletę stałości, i jestześrodkowaniem porządku pośród chwiejących się fal politycznych opinii we Francyi, że administracya jego silna i przezorna pośród słabości i obłędu, a krótko mówiąc, że przecie ostanowiony rząd i mamy jasne jego pojęcie. Lecz hrabia Morny nieprzestaje na takowem przeświadczeniu, a które było najskuteczniejszym dla niego środkiem pozyskania współczucia nietylko we Francyi, ale nawet w Anglii i woli z szyderstwem naigrawać się z polityki angielskiéj, wyrzucając nam: »iż niemamy mocy do zniszczenia gniazda morderców«, i że Anglia niechce gwałcić praw gościnności«, w razach, kiedy ludzie przestają być ludźmi i zamieniają »w dzikie zwierzęta«. Nierozsądny i tak bezwstydny wybryk mowy czerniący politykę naszego kraju, nieprzypuszczamy, aby mógł znaleźć pochwałę u cesarza, który bezwątpienia musi przechowywać we wdzięcznéj pamięci owe czasy, w których ta sama polityka rozciągała swą opiekę i na jego osobę. I istotnie, najmniéj przystało, aby takowy zarzut był nam czyniony od prezesa ciała prawodawczego, który powinien był niezapominać, ile to ludzi różnych opinii politycznych a prześladowanych przez rząd od 70 lat szukało schronienia na ziemi angielskiéj, z nich jedni byli rojaliści, drudzy republikanie, inni przywiązani do rządu konstytucyjnego, i nawet obrońcy socyalnéj anarchii.

Prawdziwie, Francya jako naród niemoże się użalać na Anglię o brak przytułku dla jéj wygnańców politycznych. Hr. Morny musi przecie to wiedzieć, iż niemoże Anglia jednego czasu działać tak a drugiego inaczéj. Gdyby miała chwytać i więzić za każdem podejrzeniem, gdyby miała podsłuchiwać słów każdego ze spiskowych, gdyby śledzić każdą myśl jaką kto z obcych oponentów rządu mieć może, a wolną na téj ziemi, polityka Anglii musiałaby wtenczas być odmienną względem rojalistów i republikanów, względem legitymistów i socyalistów. Ale Anglia nie może opieki swéj rozciągać wyłącznie na napoleonistę, a więzić stronnika Burbonów; niemoże nasadzać szpiegów na naczelników czerwonych repubiikanów, a nie nasadzać ich na Orleanistów; chybaby w razie gdyby cesarska dynastya przestała we Francyi panować, chciała przyjąć na siebie szpiegowanie także téj kroniki stronników podejrzanych o odzyskanie i powrót powrót do utraconéj władzy.

Dopóki więc Anglia nie przestanie być tem czem była dla wszystkich stronnictw na które Francya jest podzielona, dla rojalistów, dla gerondystów, dla bonapartistów, dla orleanistów, dla socyalistów itd. dopóty darmo od niéj żądać, bo ona nie może nigdy podjąć się zniszczenia u siebie tylu »gniazd morderczych«. Bez skrępowania wolności wygnańców politycznych, nie podobna wykryć ani zapobiedz tajnym spiskom; a hr. Morny powinienby na to uważać, że nie można w Anglii stanowić jednego prawa dla jednéj klasy wygnańców, a odmiennego dla drugich. Z tem wszystkiem jeśli jaki naród, to niezawodnie francuzki, najwięcéj winien Anglii za jéj szlaehetną gościnność. Tu znaleźli schronienie Hugenoci przed prześladowaniem Ludwika XIV., i tu katolickie duchowieństwo za rewolucyi znalazło przytułek. Wielu z dawnéj szlachty francuzkiéj, po skonfiskowaniu majątków przez konwencyą, przybyło do Anglii oczekując pomyślnéj zmiany, jakoteż przybyło niemało ludzi średniéj klasy za czasów teroryzmu. Nieprzychylni panowaniu pierwszego cesarza tu się od prześladowania chronili, równie jak późniéj jegoż stronnicy, a prześladowani przez następców. Dwa razy i to nie dawno, król francuzki doznał gościnnego przyjęcia w Anglii, i ludzie stanu w różnych porach grożącego im niebezpieczeństwa, zwykle ratowali się na jéj brzegach. A gdyby nawet Anglia zmieniła swą dotychczasową protekcyjną politykę, a jęła się przeciwnéj, czyżby to, jak hr. Morny może rozumie, koniec na zawsze położyło tak piekielnym spiskom? Czyż Ameryka lub jaki inny kraj, chociażby najodleglejszy, nie mógłby równie być użyty na takie knowania? Jednaby ztąd tylko wynikła niedogodność dla nieszczęśliwych, że nie mieliby gdzie się uciec bliżéj przed zaskakującą ich nagle burzą francuzkiéj rewolucyi. Z tego wszystkiego widać, że hr. Morny jeszcze niepoznał owéj najpierwszéj i zasadniczéj prawdy, iż wolność musi mieć swoje nadużycia«.

Domagać się zatem od Anglii, aby zasłaniała Francyę od dzikich zwierząt, byłoby to samo co wkładać na nią warunek, aby odmawiała u siebie na przyszłość schronienia dla najniewinniejszych istot, zbyt właśnie często przeznaczonych na zagładę w rewolucyach.

Z tego stanowiska zapatrują się w Anglii na prawo schronienia, które Francya chce nadwerężyć. Economist za wytłumaczenie tego prawa został w Paryżu przytrzymany, a taki los spotkał także wiele innych dzienników idących w ślad za nim w bronieniu, a często nierównie ostrzéj, tego prawa gościnności w przygodach politycznych. Jednakże wszystkie rozumowania angielskie niezdają się trafiać do przekonania Francuzów. Ich poseł

hr. Persigny przyjmując przed kilku dniami adres powinszowania dla cesarza od miasta Londynu, protestował przed deputacyą miejską przeciw temu prawu, nadmieniając, że nieścieśnienie go może zerwać przyjaźń z Francyą. W adresach zaś wojska francuskiego do cesarza, Anglia nazywana jest »jaskinią poczwar znajdujących opiekę pod jéj prawami« i wojsko woła z zapałem, aby mu kazano wyruszyć będąc gotowe ostatnią kroplę krwi przelać dla położenia końca piekielnym zamachom. Anglicy spokojnie tych krzyków słuchają i nieco się dziwią swym towarzyszom broni z pod Sebastopola; a bardziéj jeszcze dziwią się, jak Monitor może takie pełne bojowego zapału odezwy w swych urzędowych kolumnach ogłaszać. Przykro to Anglikom. Lecz lubo Nord ogła całą listę panujących którzy mają w tem wspierać żądania Francyi, niemyślą oni bynajmniéj swych praw zmieniać, będąc przekonani, iż za jednem ustąpieniem musiałyby iść drugie. Na taką słabość Anglia się nienarazi. Duma narodowa na to niepozwoli, a tem więcéj, jak sprawa się wytoczy przed parlament. Wątpię wszelako, aby i on co takiego uchwalił, coby się z duchem wspomnionego artykułu niezgadzało, i więcéj dotykało wykraczających cudzoziemców niż własnych poddanych. Cała ta sprawa, według wszelkiego podobieństwa na zatargach dziennikarskich się skończy, choć niemożna zaprzeczyć, żeby nie nastała oziębłość między obydwoma państwami, i nie była już widoczną.

Tymczasem Anglicy niespuszczają z pamięci owego przysłowia: że strzeżonego Pan Bóg strzeże. Uzbrojenie różnych punktów na brzegach morza, przerwane wojną na Wschodzie, na nowo się rozpoczyna. Port wojenny pod Devonportem ma otrzymać obszerne obwarowania od zachodniéj strony, któréj to całéj okolicy dałem był wam opis przeszłego roku w »Dodatku.« (Tom VII str. 282). Zesłany inżynier major Jervis zdejmuje tam w tym celu plany i robią się układy z hr. Mount Edgecumbe i p. Carew o ustąpienie rządowi części potrzebnych gruntów na te fortyfikacye portu, mające kosztować 2,000,000 fszt. Równocześnie warownie innych miejsc nadmorskich, osobliwie w Irlandyi są wzmacniane. Czyni się to wszakże jedynie przez ostrożność, bo Anglia daleka od chęci wojny.

Królowa wdowa Oudy umarła, jak wiecie w Paryżu i pochowana na mahometańskiéj części cmentarza Père Lachaise. Poseł turecki, jako mahometauin był na pogrzebie, ale w orszaku było także dwóch sekretarzy ambasady rosyjskiéj. Zapytują się więc Anglicy w jakim charakterze oni tam byli? I czy nie dla tego, żeby o tem słyszano w Oudzie? Udawano się do rządu angielskiego o przeprowadzenie jéj zwłok do Oudy, lecz na to niezezwolił.

Turcya.

Konstantynopol, 27. Stycznia. — Policya odkryła tu fałszerzy monety. W dwóch miejscach je fabrykowano. Domyślano się, że litograf włoski H. Aureli robi pieniądze fałszywe, ale że stał pod opieką francuskiego posła, przeto za wezwaniem tego poselstwa urządzono obławę nocną porą. Długo pukano, zanim policyi otworzono. W pracowni u niego znaleziono kamienie ale świeżo zatarte, po innych miejscach nic nieodkryto. Pozostała tylko mała izdebka, w któréj miała leżeć żona litografa połogiem. Prosił więc mąż o względy dla żony. Jakoteż żaden z policyi jéj się nietknął, ale posłano po akuszerkę, a ta po obejrzeniu położnicy, rozwiązała ją z pakietu zawierającego 280,000 piastrów papierowych pieniędzy, które około żywota miała obwiązane. Nadto znaleziono w pościeli jeszcze stempel i t. d. Wszystkich z tego zakładu odprowadzono do więzienia.

Kronika miejscowa.

Poznań, 15. Lutego. — Wczoraj po południu rozstał się tu z światem pan Aleksander Brudzewski, dziedzic dóbr Otorowa i Łabiszynka. Cierpiał ostatniemi czasy na piersi i umarł na suchoty, pogrążając w smutku krewnych i przyjaciół, których licznie posiadał.

Rozmaite wiadomości.

— Cesarz Napoleon polecił hrabinie Persigny wręczyć królewnéj angielskiéj Wiktoryi ofiarowane przez siebie i cesarzową podarunki ślubne. — Obejmują one następujące przedmioty: Popiersie królowéj Wiktoryi i księcia Alberta malowane na porcelanie sewrskiéj przez panią Laurent; kosz z takiéjże porcelany z ozdobami z bronzu zawierający w sobie rozmaite drobiazgi do gotowalni w najwytworniejszym smaku, dwie suknie koronkowe niezmiernéj wartości i dwa albumy zawierające kopie gobelinów, które wprost z Paryża posłano do Berlina dla przyozdobienia niemi dwóch pokoi księżniczki. Gobeliny te są najkosztowniejszym podarunkiem z całéj téj bogatéj przesyłki.

— Pays zamieszcza następujące ciekawe zjawisko przyrodzone: Cieśnina Torres przy Nowéj Holandyi była zawsze trudną do przebycia z powodu mnóstwa wysepek tamujących żeglugę; wszelako na mapach były naznaczone drogi, którémi większe nawet okręty płynąć mogły. Nowe wszakże rozmiary głębi wykazały, że drogi te wodne zarosły koralami, tak iż większe statki niemogą już tamtędy przebywać. Z szybkiego rozrostu korali na tych wodach można wnosić, że za lat 20 cieśnina Torres w wielu miejscach w całéj swojéj szerokości zatkaną będzie. W r. 1606 kiedy tę cieśninę odkryto, było na niéj tylko 26 wysepek; w naszym wieku zaś było ich już przeszło 150, nie licząc tych, które admiralicya angielska naznaczyła na swoich najnowszych mapach.

— W ciągu upłynionego roku wypłynęło z Hamburga na 127 okrętach 28,575 wychodzców, z tego udało się na 71 okrętach 20,393 osób do Nowego Jorku, w 15 okrętach 4208 do Quebeku, w 4 okrętach do Nowego Orleanu 553 osób, na 5 okrętach do Dona Francisca 578 osób, w jednym okręcie 77 osób do Santos, zaś do Rio de Janeiro 585, do Rio Grande, do Sull Santa Catharina i Itajahz 666, do Bahia 20, do Pernambuko 10, do Lizbony 7, razem wziąwszy na 13 okrętach; do Puerto Mont, Waldywii i Walparaiso w 3 okrętach 332 osób, do Santa Marta na jednym okręcie 99 osób, do Australii odpłynęło na 13 okrętach 1203, a do Port Natal w Afryce 1 okręt z 44 wychodzcami. A bezpośrednio na Hull i Liwerpool wysłano w ogóle 2670 wychodzców. Ogólna zatem suma wysłanych z Hamburga wychodzców wynosiła 31,245, zatem o 5270 osób więcéj jak w roku 1856.

Wiadomości literackie.

Kraków. — Wyszedł Nr. 3. »Tygodnika rólniczoprzemysłowego Krakowskiego« i zawiera: 1) Z komitetu. 2) O chodowli drzew morwowych i jedwabnictwie w kraju naszym przez Dr. A. Kuczobowskiego. 3) Pogląd na rólnictwo. 4) Wścieklizna (dokończenie). 5) Korespondencye. 6) Rozmaitości. 7) Wiadomości handlowe i gospodarskie.

Stowarzyszenie kupieckie w Poznaniu.

Zgromadzenie dnia 13. Lutego 1858.

Żyto (węcpel po 25 szefli) niema wielkiego odbytu, na bieżący miesiąc 30 list., na wiosnę 31 list., na Kwiecień Maj $31\frac{1}{4}$ list.

Okowita (beczka po 9600 % Trallesa) niema wielkiego odbytu, na miejscu (bez beczki) $13\frac{1}{6}$—$\frac{2}{3}$ (z beczką) na bieżący miesiąc $13\frac{5}{6}$ list., $\frac{3}{4}$ pien., na Marzec $14\frac{1}{3}$ list., $\frac{1}{6}$ pien., na Kwiecień $14\frac{3}{4}$ list., $\frac{2}{3}$ pien., na Maj $15\frac{1}{6}$ list., 15 pien.

Wiadomosci handlowe.

Berlin, 13. Lutego.

Pszenica 50—63 tal.

Żyto $37\frac{1}{4}$—37 tal., na Luty i Luty Marzec $36\frac{3}{4}$—$\frac{1}{2}$ tal., na wiosnę $36\frac{5}{8}$—$\frac{1}{2}$ tal., na Maj Czerwiec $36\frac{1}{4}$ tal., an wiosnę 36—$35\frac{1}{2}$—$35\frac{3}{4}$ tal., na Maj Czerwiec $36\frac{1}{4}$ tal.

Pszenna mąka Nr. 0. $4\frac{1}{3}$—4 tal., Nr. 0—1. 4—$3\frac{3}{4}$ tal.

Żanna mąka Nr. 0. $3\frac{1}{6}$—3 tal., Nr. 1—1. 2—$2\frac{1}{12}$—$2\frac{7}{12}$ tal.

Owies 28—30 tal., na wiosnę $27\frac{3}{4}$ tal.

Jęczmień 34—40 tal.

Olej rzepiowy $11\frac{11}{21}$ tal., na Luty i Luty Marzec $11\frac{11}{12}$—$11\frac{5}{6}$ tal., na Marzec Kwiecień $12\frac{1}{6}$ łal., na Kwiecień Maj 12—$11\frac{11}{12}$ tal.

Okowita bez beczki $16\frac{3}{4}$ tal., na Luty i Luty Marzec 17—$16\frac{11}{12}$ tal., na Marzec Kwiecień $17\frac{5}{12}$ tal., na Kwiecień Maj 18—$17\frac{11}{12}$ tal., na Maj Czerwiec $18\frac{1}{2}$—$\frac{1}{3}$ tal., na Czerwiec Lipiec 19—$\frac{1}{8}$ tal.

Szczecin, 13. Lutego.

Pszenica 54—57 tal., na wiosnę 60 tal.

Żyto $34\frac{1}{2}$ tal., na wiosnę $35\frac{1}{2}$ tal., na Maj Czerwiec $36\frac{1}{4}$ tal., na Czerwiec Lipiec 37 tal.

Olej rzepiowy 12 tal., na Kwiecień Maj 12 tal.

Okowita 22 proc., na Luty Marzec $20\frac{7}{6}$ proc., na wiosnę 20 proc., na Czerwiec Lipiec 19 tal.

Gdańsk, 13. Lutego.— Przy najpiękniejszéj pogodzie i wybornéj sannie, mieliśmy w upłynionym tygodniu codzienny mróz od 6 do 12 stopni.

W targach angielskich niebyło materyalnéj odmiany, wszakże okazywało się więcéj ochoty do kupna, a niektóre partye cokolwiek lepsze ceny przyniosły.

We Francyi w handlu zbożowym niebyło ruchu, a ceny na targach prowincyonalnych stosownie do większéj lub mniejszéj obfitości dowozów regulowały się na korzyść kupców lub sprzedających.

W niemieckich portach już to dla zamknięcia nawigacyi, już z powodu ogólnego położenia rzeczy, wobrotach zbożowych wielka przemogła stagnacya.

Na naszéj giełdzie spekulanci chętnie w interesa wchodzili, a wszystkie dostawy tak saniami jak i koleją żelazną łatwy znalazły odbyt. W cenach tak żyta jako i pszenicy ostatnich notowań zmienić nie możemy. Jęczmień o 1 do 2 sgr. na szeflu tańszy. Na groch odbyt mały.

W ciągu tygodnia sprzedano pszenicy szefli 11,880, żyta 7320, jęczmienia 600, grochu 540.

Płacono za szefel pruski wagi berlińs.		Tal.	sgr.	fen.	Tal.	sgr.	fen.
Pszenicy	88—92	2	5	—	2	13	4
»	93—96	2	15	—	2	20	—
» nadzwyczaj pię.	96				2	22	6
Żyta	84—92	1	5	—	1	10	—
Jęczmienia	75—82	1	5	—	1	15	—
Grochu		1	25	—	1	26	—

Po dzień 1. Lutego zostawało na śpichrzach gdańskich pszenicy 169,020 szefli, żyta 221,220, jęczmienia 25,380, owsa 7800, grochu 17,820, rzepaku 8220, siemienia 2880.

Kursa zamian: Londyn $199\frac{1}{2}$. Hamburg $45\frac{1}{2}$.

Alexander Makowski & Comp.

Przybyli do Poznania 14. Lutego.

BAZAR. Znaniecki z Mechlina, Matecki z Bożejewic, Zaleski z Bożejewiczek, Otocki z Gogolewa, Chłapowski z Bonikowa, Gorzeński z Smiełowa.

HOTEL DU NORD. Stablewski z Dłoni, Otocki z Gogolewa, Sławski z Komornik, Jahns z Tarnowa, Chrzanowski z Buku, Plewkiewicz z Gościejewa, Cohn z Pleszewa, Bremer z Saalfeldu.

HOTEL PARYZKI. Twardowski z Kempy, Bräuer z Pawłowic, Kutzner z małego Lubina, Trąmpczyński z Jeziór, Staniawska z Ostrowa.

HOTEL BERLINSKI. Brendel z Szczecina, Schröder i Metzner z Wrocławia, Jagielska z Grudziądza, Zakrzewski z Osieka, Holtzer z Wielkiego.

POD TRZEMA LILIAMI. Binkowski z Chojny, Landsberg z Kościana.

HOTEL KRUGA. Jacoby z Głogowa.

POD BIAŁYM ORŁEM. Schmidt z Sędzin, Biefold z Klein-Steinau, Kruhl i Büttner z Szczecina, Schlicht z Wronek, Vorberg z Döbeln.

W MIESZKANIU PRYWATNEM. Sperling z Magdeburga 13. a.

Z dnia 15. Lutego.

BAZAR. Radzimiński z Zdziechowic, Błociszewski z Przecławia, Jaraczewski z Jaraczewa, Moszczeński z Bielejewa.

HOTEL RZYMSKI BUSCHA. Jasiński z Michalcza, Weigt z Bernhardamm, Korb z Hanau, Müller z Barmen, Schnorr, Neudörfer i Jaffe z Berlina, Unruh i Lemberg z Wrocławia, Schwayshun z Ludwigsburga, Wittgenstein z Bielefeldu, Limann z Pomeranii, Werner z Wągrówca, Snowadzki z Roszkowa.

HOTEL DREZDENSKI MYLIUSA. Eickstädt z Milicza, Madai z Kościana, Zelasko z Obornik, Weissleder z Szamotuł, Schwenke z Berlina, hrabina Węsierska z Zakrzewa, Taczanowski z Kuczkowa, Karśnicki z Mchów, Biernacki z Zamościa, Picht z Szczecina, Gütermann z Bydgoszczy, Rosenstock, Horwitz i Schumann z Berlina, Jung z Poczdamu, Manasse i Menzel z Szczecina, Arndt i Steinberg z Piły, Cohn z Heidingsfeldu.

HOTEL DU NORD. Stablewski z Czeluścina, Moszczeński z Jeziorek, proboszcz Wierzbicki z Bielefeldu, Neese z Bielefeldu.

POD CZARNYM ORŁEM. Jäk z Wielenia, Senftleben z Śremu, Schulz z Gniezna.

HOTEL BERLINSKI. Wieczorkiewicz z Bonikowa, Meyer z Lubeki.

W MIESZKANIU PRYWATNEM. Reuner z Nieder-Hussdorf i Michael z Rawicza, ulica Magazynowa 15.

W niedzielę dnia 14. b. m. o godzinie 5téj po południu, w skutek długiéj choroby przeniósł się ś. p. **Alexander Brudzewski**, dziedzic dóbr Ottorowa i Łabiszynka, do wieczności. Exportacya odbędzie się w Poznaniu dnia 16. m. b. o godzinie 3éj do kościoła St. Marcina. W dniu 17. zwłoki do dóbr dziedzicznych Ottorowa w powiecie Szamotulskim przeprowadzone zostaną i tamże dnia 18. pogrzeb się odbędzie. Szanownych Obywateli i Kollegów zmarłego zapraszą na oddanie Mu ostatniéj przysługi w smutku pogrążona familija.

Poznań, dnia 14. Lutego 1858.

OBWIESZCZENIE.

Na nieruchomości gospodarza Jana Gottfryda Hentschel w Puszu resp. Górczynie pod Nrem. 61. jest Rubr. III. Nr. 1. na mocy działów w sprawie pozostałości gospodarza Samuela Hentschel dnia 19. Października 1832 zawartych i przez Sąd nadopiekuńczy dnia 21. Października 1832. potwierdzonych, scheda ojcowska rodzeństwa, Anny Rozyny i Krystyany Hentschel w ilości 29 Tal. 15 Sgr. 6 Fen. w skutek rozrządzenia z dnia 15. Kwietnia 1833 zahipotekowana. Dokument wygotowany dnia 5. Sierpnia 1838 tyczący się téj summy, z któréj już kwit do wymazania zdatny, wystawiony, zginął, a zatém zapozywają się wszyscy ci, którzy do pretensyi wspomnionéj i do dokumentu na téż wygotowanego jako właściciele, cessyonaryusze, zastawnicy lub w inny sposób uprawnieni pretensye rościć mniemają, aby się w terminie

dnia 27. Maja t. r. przed południem o godzinie 11½

przed Ur. Zenker, Sędzią powiatowym, w Sądzie tutejszym wyznaczonym, z swemi pretensyami zgłosili, w przeciwnym bowiem razie z niemi prekludowanemi, a dokument wspomniony za umorzony i nadal za nieważny uznany będzie.

Wschowa, dnia 31. Stycznia 1858.

Król. Deputacya Sądu powiatowego.

Nauczycielka muzyki, Polka, życzy sobie przyjąć miejsce w Poznaniu lub na wsi. Bliższych wiadomości nabyć można pod adressem ***B. B.*** poste restante Powiedziska.

Przy Wągrówcu leżące folwarki **Żabiczyn** i **Redgoszcz** są od Św. Jana t. r. na lat 6 do 18 do wydzierżawienia; na fr. listy udzieli bliższą wiadomość właściciel

Stanisław Polczyński w Bydgoszczy.

PUBLICANDUM.

Oberza Xiążęca w Rydzynie

„Hôtel de Mallaga"

zwana, wydzierżawioną być ma w drodze publicznéj licytacyi na lat sześć. Mający chęć jéj zadzierżawienia, a mogący wylegitymować się świadectwami jako uzdatnieni oberzyści, tak co do swéj konduity jako i co do majątku potrzebnego do utrzymania takiéj oberzy, zechcą zgłosić się w terminie do licytacyi wyznaczonym

dnia 29. Marca r. b. przed połud. o god. 10.

w kancelaryi Xiążęcéj w Rydzynie, dowiedzieć się o warunkach dzierżawy a przed terminem zgłaszając się, przeslą tu papiery potrzebne.

Administracya Xięcia Sułkowskiego.

Członków Koła Towarzyskiego zapraszamy uprzejmie na Koncert Amatorski odbyć się mający w dniu 15. Lutego r. b. na wielkiéj sali Bazaru.

Dyrekcya.

Dom, 40' szeroki i 18' głęboki, jest do przedania z wolnéj ręki celem rozebrania. Bliższą wiadomość udziela ***Michaelis Breslauer***, przy Sapieżyńskiém pod Nr. 4.

Poszukuje się towarzysza (z wiadomościami kupieckiemi lub bez) z kapitałem 1000 Tal. do handlu modzie nie podlegającego. — Uprasza się o podanie swych offert do expedycyi téj gazety pod cyfrą ***C. W. J.***

Młodzieniec zacnych rodziców, znający języki polski i niemiecki, może być niebawnie przyjętym za ucznia w handlu cygarów. Bliższa wiadomość w Expedycyi Gazety.

THURINGIA.

Kapitał zakładowy: Trzy miliony Talarów.

»Thuringia« przyjmuje za ***stałemi*** i bardzo ***miernemi*** premiami:

1) ***zabespieczenia od ognia:*** na ***mobilia, towary, sprzęty fabryczne, machiny, płody ziemne. bydło,*** w ogóle na wszelkie ruchome i nieruchome przedmioty.

2) ***zabespieczenia życia*** i wszelkiego rodzaju ***kapitałów kas oszczędności i rent,*** na przypadek życia lub śmierci; jako téż ***zabespieczenia passażyerów, obmyślenie kapitałów dla dzieci i starców*** w najrozmaitszych formach.

»Thuringia« rozdziela corocznie pomiędzy swych członków zabespieczonych, ***premie*** i obraca na ten cel ***połowę całorocznego zysku.*** Jest to nowe urządzenie różniące się całkiém od zasad innych towarzystw.

Dokładne prospekta i formularze do wniosków, jako téż wszelką żądaną wiadomość udzielą chętnie podpisani. Poznań, w Lutym 1858. Główna agentura

M. Kantorowicza Następcy,

Kantor: przy ulicy Wilhelmowskiéj Nr. 24.;

agentura w Poznaniu

Pan ***Hirsch Toeplitz***, przy ulicy Szewskiéj Nr. 13.

Handel nasion.

Panów agronomów wzywamy niniejszém, o wczesne zaszczycenie nas zamówieniami na ***kukurydzę do siewu,*** aby takowe prędko i na pewne, z pierwszego oczekiwanego transportu, w początku Marca z Ameryki odejść mającego, wykonane być mogły. — Gatunek, jak się w tym roku spodziewać można, będzie piękny.

Zarazem polecamy nasz skład wszelkiego rodzaju ***nasion trawy, koniczyny, francuskiéj lucerny, łupiny, buraków i korzonkowych.*** Prawdziwe ***peruwiańskie guano, saletrę z Chili, mąkę z kości i gips*** mamy zawsze na składzie.

J. F. Poppe & Comp. w Berlinie.

ulica nowa Fryderykowska Nr. 37.

Z odwołaniem się na powyższe doniesienie Panów ***J. F. Poppe & Comp. w Berlinie*** wzywam w zastępstwie téj firmy panów agronomów uprzejmie, o łaskawe udzielenie mi poleceń.

Rudolf Rabsilber,

Spedytor w Poznaniu, ulica Szeroka Nr. 20.

Nasienie hojny (pinus sylvestris) . funt po 15 Sgr.
» sośniny (pinus picea) . . » » $7\frac{1}{2}$ »
» modrzewia (pinus larix) . » » 12 »
sprzedaje w gatunkach pewnych zejścia

zarządzca borów ***Gaertner,***
w **Schönthal** pod Saganem
w Dolnym Szląsku.

Świeże żółte nasienie łupiny ma na sprzedaż Dominium ***wielkie Lubowice.***

Kapelusze słomkowe, włosiane, bordurowe, bruxelskie ryżowe i t. p. przyjmuję do prania i przerobienia na najnowszy façon i upraszam szanowną publiczność o łaskawe spieszne nadsełanie takowych, albowiem w tym miesiącu pierwszy transport do fabryki odsyłam.

H. Żuromska z Szulców,
Fryderykowska ulica 32.

Wszelkie gatunki ***włosianych i słomianych*** kapeluszy przyjmuje do prania

M. Michalska, ur. **Złotnikiewicz,**
Wilhelmowska ulica Nr. 8.

Karty do grania z fabryki ***v. d. Osten w Stralzundzie*** są do nabycia u ***D. Goldberga,*** przy starym Rynku 83.

Najpiękniejsze ***Stralzundskie karty*** do grania poleca po cenach fabrycznych

Michaelis Peiser,
Hôtel de Rome.

We Wtorek dnia 16. b. m. odbędzie się na sali Bazarowéj bal na korzyść Towarzystwa Dobroczynności Sw. Wincentego, na który zapraszają. Biletów po 1 Tal. od osoby można dostać w Handlu M. Magnuszewicza i Sp.

Gospodarze Balu.

Nadzwyczaj ***eleganckie pająki i lampy*** wypożycza ***na wieczory***

H. Klug, Fryderyk. ulica 33.

Organistę zdatnego wskaże pan Szynkowski w Poznaniu, ulica Wałowa Nr. 2.

Kurs giełdy berlińskiéj.

Dnia 13. Lutego 1858	Stopa pCt.	Na pr. kurant papierami.	Na pr. kurant gotowizną.
Pożyczka rządowa dobrowolna	$4\frac{1}{2}$	—	$100\frac{1}{2}$
dito z roku 1850. . . .	$4\frac{1}{2}$	101	—
dito z roku 1852. . . .	$4\frac{1}{2}$	101	—
dito z roku 1853. . . .	4	$94\frac{3}{4}$	—
dito z roku 1854. . . .	$4\frac{1}{2}$	101	—
Obligi długu skarbowego	$3\frac{1}{2}$	—	84
dito premiów handlu morskiego . .	—	—	—
dito Marchii Elektoralnéj i Nowéj	$3\frac{1}{2}$	—	$81\frac{1}{4}$
dito miasta Berlina	$4\frac{1}{2}$	—	$100\frac{1}{2}$
dito dito	$3\frac{1}{2}$	—	$82\frac{1}{2}$
Listy zastawne Marchii Elekt. i Nowéj	$3\frac{1}{2}$	86	—
dito Prus Wschodnich . . .	$3\frac{1}{2}$	$84\frac{1}{4}$	—
dito Pomorskie	$3\frac{1}{2}$	$85\frac{1}{2}$	—
dito W. X. Poznańskiego .	4	—	—
dito W. X. Pozn. (nowe) .	$3\frac{1}{2}$	—	$85\frac{1}{4}$
dito Szląskie	$3\frac{1}{2}$	—	$86\frac{1}{4}$
dito Prus zachodnich. . . .	$3\frac{1}{2}$	$83\frac{1}{2}$	—
Bilety rentowe Poznańskie	4	—	$91\frac{3}{4}$
Louisdory	—	—	$109\frac{1}{8}$
Akcye kolei żelazn. Starogr. Poznańsk.	$3\frac{1}{2}$	$94\frac{1}{2}$	—

CENY TARGOWE w mieście Poznaniu.

Dnia 51. Lutego 1858 r.	od tal.	od śgr.	od fn.	do tal.	do śgr.	do fn.
Pszenicy pięknéj, szefel po 16 garn.	2	5	—	2	7	6
Pszenicy sredniéj	2	2	6	2	2	6
Pszenicy ordynaryjnéj	1	20	—	1	22	6
Żyta przedniego, szefel	1	7	6	1	8	6
Żyta lżejszego.	—	—	—	—	—	—
Jeczmienia dużego, szefel	1	9	—	1	10	—
Jeczmienia małego	1	5	—	1	7	6
Owsa, szefel	—	28	6	—	29	—
Grochu do gotowania, szefel . . .	—	—	—	—	—	—
Gorch na pastwę	—	—	—	—	—	—
Rzepik latowy	—	—	—	—	—	—
Tatarki szefel	—	—	—	—	—	—
Ziemniaków, szefel	—	—	—	—	—	—
Masła, garniec	—	—	—	—	—	—
Koniczyna czerwona	15	—	—	15	15	—
Słomy, kopa po 1200 funt	—	—	—	—	—	—
Spirytusu (beczka 120 kw.) 80% Tral.						
dnia 13. Lutego	13	5	—	13	20	—
dnia 15. »	13	2	6	13	20	—